

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 20 (662)

субота, 17 травня 1980 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ДО КНИГИ ТРУДОВОЇ СЛАВИ

Гідними трудовими дарунками зустріли Ленінський ювілей виробничники Конотопського УВП.

Бригада майстра Є. Гузевої однією з перших у нашому Товаристві взяла підвищені соціалістичні зобов'язання: виконати план десятої п'ятирічки до 22 квітня 1980 року — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — і з честю виконала його. Трудову ініціативу бригади Є. Гузевої підхопив на підприємстві колектив швейної дільниці майстра Т. Немолот, що теж рапортував про дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки задовго до знаменної дати.

За високі виробничі успіхи, досягнуті в ювілейному соціалістичному змаганні, колективи бригад майстрів Є. Гузевої і Т. Немолот занесено до обласної Книги Трудової Слави.

А. ЖОГОВ,

заст. директора УВП з виховної роботи.
Сумська область.

Якими б темпами ми не розвивали енергетику, збереження тепла і енергії і надалі буде найважливішим загальнодержавним завданням.

Л. І. БРЕЖНЄВ.

ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ

Наша країна — єдина індустріальна держава у світі, що розвиває свою економіку на базі власних паливно-енергетичних ресурсів. Виробництво їх нарощується швидкими темпами, але потреби суспільства в паливі та енергії зростають ще швидше. От чому питанню ощадливого витрачання енергоресурсів необхідно приділяти все більше уваги.

На підприємствах та в об'єднаннях Товариства посилюють режим економії енергетичних ресурсів. За рахунок здійснення накреслених організаційно-технічних заходів у цілому по системі з року в рік знижуються затрати електроенергії при зростаючому обсязі випуску продукції.

Однак, у цій важливій справі мають місце значні недоробки та упущення, перекуреність статистичної звітності. Як показали перевірки Комітету народного контролю УРСР і Центрального правління УТОГ, на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт», Львівському швейному підприємстві «Силует», Вінницькому, Чернівецькому і Харківському УВП-2 з метою одержання завищених лімітів на електроенергію, свідомо завищували фактичні дані про її витрачання. Це створювало видимість економії у великих розмірах. Щоб приховати ці показники, керівники КДВО «Контакт» подавали в звітах не фактичні витрати електроенергії, а умовно видуману економію в межах 4—5 процентів. У результаті таких перекуреностей на підприємствах Товариства безпідставно виплачувалися премії за «ощадливе» витрачання електроенергії.

У прийнятій постанові президії ЦП УТОГ зазначається, що, одержавши невиправданим шляхом завищені питомі норми витрачання електроенергії і ліміти її споживання, керівники згаданих підприємств не проводять достатньої роботи по виявленню резервів економії. Плани організаційно-технічних заходів складено, здебільшого, формально, з повторенням з року в рік одних і тих же малоефективних заходів, завдання по зниженню питомих норм витрат електроенергії не доводяться. Ряд технологічного обладнання використовується не на повну потужність, вікна в цехах забруднені, в денний час без потреби горить освітлення, до того ж воно не розбито по раціональних групах для вмикання.

За безпідставне завищення питомих норм витрачання електроенергії та нераціональне її використання, на керівників зазначених вище підприємств Комітет народного контролю УРСР і президія ЦП УТОГ наклали адміністративні стягнення. Ощадливе витрачання палива, електричної і теплової енергії, говориться в постанові президії ЦП УТОГ, вважати одним з важливих завдань.

З урахуванням виявлених недоліків і порушень, на підприємствах Товариства слід вжити додаткових заходів для посилення контролю за раціональним і ощадливим витрачанням електроенергії. Необхідно переглянути і доповнити плани організаційно-технічних заходів по економії електроенергії на 1980 рік, передбачивши в них основне додаткове завдання по економії відносно затверджених норм, строки і відповідальних за виконання. Між цехами і виробничими дільницями підприємств необхідно широко розгорнути соціалістичне змагання за ощадливе витрачання енергоресурсів.

Партійні організації підприємств та виробничих об'єднань покликані активізувати роботу по контролю за витрачанням енергоресурсів, ширше залучати до цього громадськість, народних контролерів. Економія і бережливість повинні стати правилом життя кожної людини — на виробництві і в побуті.

НАГОРОДЖЕНО ПРАПОРОМ

Напередодні Першотравня 780 трудівників виробничого об'єднання «Ново-крататорський машинобудівний завод» рапортували про дострокове виконання своїх особистих п'ятирічних завдань.

За високі показники у праці колектив заводу за підсумками соціалістичного змагання першого кварталу 1980 року нагороджено перехідним Червоним прапором Міністерства і ЦК профспілки важкого машинобудування.

Чималий внесок у цю трудову перемогу зробили і члени нашого Товариства, які самовідданою, натхненою працею в одному строю з чуючими примножують здобутки всього колективу. В лавах правофлангових п'ятирічків йдуть О. Барішев, Е. Винник, О. Блохін, Ю. Богрянцев, Ф. Куличенко та багато інших.

Е. КАЛІНЧУК.

Донецька область.

ЗРОСТАЮТЬ РЯДИ ПЕРЕДОВИКІВ

З визначними трудовими показниками зустріли Ленінський ювілей і травнені свята робітники, службовці та інженерно-технічні працівники Ужгородського УВП-2. В результаті проведеної організаційної і політико-виховної роботи, широко розгорнутого соціалістичного змагання колектив успішно справляється із завданнями і зобов'язаннями десятої п'ятирічки.

Про це засвідчують, зокрема, результати роботи за 1979 рік. План випуску і реалізації продукції виконано на 106 процентів, понад завдання реалізовано її на 239 тисяч карбованців. У четвертому кварталі за успіхи в соціалістичному змаганні підприємств

другої підгрупи колектив нашого УВП-2 відзначено Грамотою міському Компартії України і міськвиконкомом.

Добрий трудовий ритм взяли виробничники і в завершальному році п'ятирічки. План реалізації готової продукції у першому кварталі здійснено на 102,1 процента, понад план відправлено її споживачам на 23 тисячі карбованців. На зборах, присвячених Ленінському ювілею, секретар обкому комсомолу М. Ю. Гавриленко від імені обкому Компартії України, облвиконкому і обкому комсомолу вручила колективу УВП-2 Почесну Ленінську грамоту за визначні здобутки у соціалістичному змаганні. Директор підпри-

ємства Ф. Ю. Шутяк від імені колективу подякував за нагороду і запевнив усіх, що трудівники доклали зусиль для дострокового виконання завдань завершального року п'ятирічки.

Найбільший вклад у забезпечення високих показників внесли правофлангові трудового суперництва, які вже справилися із особистими п'ятирічними завданнями і нині працюють в рахунок одинадцятої п'ятирічки. А їх на підприємстві більше ста осіб. Серед них І. В. Орос, А. Д. Сенинець, О. Ю. Кричфалуші, А. В. Герій, М. О. Горничар, І. І. Головин, О. Ю. Брюхович, М. І. Ниткулінець, А. І. Сотінгер, І. І. Фабрицій, М. Ю. Сигарева та інші. Всі вони за самовіддану працю нагороджені Почесними Ленінськими грамотами.

Напряга трудового суперництва на підприємстві не спадає, множаться ряди його переможців, зростає масовий ентузіазм робітників. А це все більше скорочує відстань до заповітної дати, коли колектив рапортуватиме про дострокове завершення завдань десятої п'ятирічки, успішне виконання програми, визначеної XXV з'їздом КПРС.

К. ТОВТИН,
секретар парторганізації Ужгородського УВП-2.
М. ГРОШИК,
інспектор по кадрах.

На знімку: ударниця комуністичної праці Ужгородського УВП-2, комсомолка Ірина Іванівна Головин, яка завершила особисту п'ятирічку у жовтні 1979 року і нині йде із значним випередженням виробничого графіка, виконуючи змінні завдання на 130 процентів.
Фото Г. Минделя.

КАНАЛИ ВТРАТ ЗАКРИТО

Раніше під час обідньої перерви на Чернівецькому УВП можна було спостерігати таку картину: одна-дві швачки працюють, а весь цех вищерть повниться сльом багатьох електричних ламп. На це чомусь ніхто не звертав уваги.

Так було раніше. Сьогодні ж марнотратству на УВП поставлено надійний застіг.

При вході на підприємство можна побачити яскраве гасло, що закликає використовувати з максимальною віддачею кожну кіловат-годину електроенергії, кожну калорію тепла.

Звернення робітників ДВО «Електромагніт» ощадливо використовувати паливно-енергетичні ресурси не залишило на Чернівецькому УВП нікого байдужим.

Тут створено комісію для контролю раціонального використання енергоресурсів. До її складу входить п'ять чоловік: електрики О. М. Бойко, В. В. Ульянов, слюсар П. Ф. Пильник та інші. Очолою комісію голова групи народного контролю, ст. майстер швейної дільниці О. І. Редько.

На підприємстві вже нагрома-

дили певний досвід ощадливості та її здобутки чималі. У цьому році трудівники УВП зобов'язалися записати на рахунок бережливості 6 тисяч кіловат-годин. Про економне витрачання електрики свідчать акти перевірок обласного відділення енергозбуту «Київенерго».

ОЩАДЛИВО
ВИКОРИСТОВУВАТИ
ЕНЕРГОРЕСУРСИ

На УВП підраховували: коли чергові оператори будуть суворо дотримуватися графіка температури води в теплому котлі, залежно від температури навколишнього середовища, то це дасть змогу зекономити протягом року 2 тисячі кіловат-годин електроенергії та 30 тисяч кубічних метрів природного газу. Реконструкція зовнішньої електромережі зі зменшенням потужності світильників на половину, дасть змогу заощадити ще 2 тисячі кіловат-годин.

У пошані на підприємстві твор-

чий пошук, впровадження раціоналізаторських пропозицій, спрямованих на економію і бережливість. Ось, наприклад, електронасоси в котельні потужністю 2,8 кіловата робітники запропонували замінити на такі, що мають потужність 1,7 кіловата. Це аж ніяк не позначиться на якості роботи теплових мереж, але, одночас, зекономить близько 1,5 тисячі кіловат-годин електроенергії.

Під час обідньої перерви вмикається все устаткування, вентиляційні установи. Освітлення на дільничних розбито на групи з окремими вимикачами. В літні сонячні дні, залежно від необхідності, можна вимикати ту чи іншу групу світильників.

Боротьба за економію і ощадливість перебуває під постійним контролем партійної та громадських організацій. Головний механік М. П. Зубаха своєчасно інформує про наслідки роботи комісії протягом тижня. Виявлені недоліки стають предметом серйозної розмови.

В. ГАЙДУК,
спец. кор. «Нашого життя».

«МИ ЗАХОПЛЕНІ...»

Днями Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт» відвідала делегація з англійського міста Шеффілда на чолі з лордом Д. Армитажем. В її складі — відповідальні працівники муніципалітету, робітники.

Англійські гості з міста-побратима Шеффілда побували в за-

водській дослідній лабораторії, відвідали виробничі цехи і дільниці, де з особливим інтересом ознайомилися з процесом складання.

Делегацію супроводжував і давав пояснення генеральний директор об'єднання О. М. Фудим.

Ось напис, зроблений в книзі

відгуків гостями: «Делегація мерства Шеффілда сьогодні відвідала підприємство «Електромагніт». Ми вважаємо його благоустроєм і гідним відвідувань. Ми вважаємо відмінною його роботу. Ми захоплені, побачивши людей, позбавлених слуху, забезпечених роботою.

Це був корисний візит».

В. ПАЦЮК.

м. Донецьк.

ДОСЯГНУТЕ —
НЕ МЕЖА

Як бойову програму дій у завершальному році п'ятирічки сприйняв колектив Івано-Франківського УВП рішення листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС. На ньому було поставлено завдання, яке стало головним для нашого підприємства: розширити випуск добротних товарів народного споживання.

— Це безпосередньо стосується нас, швейників, — говорила на відкритих партійних зборах директор підприємства О. А. Аверіна. — Приємно, що на УВП багато зроблено для втілення цієї вимоги партії в життя. Попит на товари, які ми виготовляємо, великий. Претензій щодо якості продукції ми не маємо. Партійна організація постійно тримає в полі зору всі питання виробництва, організації соціалістичного змагання. Ми дбаємо про оновлення і поліпшення моделей, про їх якісне виконання.

На Івано-Франківському УВП діє комплексна система управління якістю продукції. Все більше і більше продукції здається з першого подання. Високі показники, яких досягло підприємство, свідчать про самовіддану працю колективу. Так, план чотирьох років десятиріччя виконано на 104 проценти, обсяг валової продукції в 1979 році зріс порівняно з 1975 р. на 14,3 процента. У перших місяцях підприємство збільшило випуск продукції зі Знаком якості і довело її обсяг до 6 процентів. Та для нашого колективу це не межа. Тому, виступаючи на партійних зборах, трудівники підкреслювали, що необхідно довести випуск продукції з почесним п'ятикутником до 9 процентів.

Колектив УВП дружний і згуртований. Тут немає порушень трудової дисципліни. Добре налагоджено соціалістичне змагання між цехами, змінами, бригадами. Кілька років перед у змаганні веде дільниця майстра Н. Скробач. Більшість членів бригади нагороджена знаком «Переможець соціалістичного змагання».

На підприємстві працює багато молоді. Це здібні і роботязі дівчата, які недавно прийшли в цехи зі шкільної лави. Оволодівати професією їм допомагають наставники. Серед них І. Г. Шилляк, К. О. Худяківська, Н. С. Жук.

...У ці дні виробничі колективи, переглянувши свої плани і зваживши можливості, вишукують нові резерви, спрямовують всі сили на виконання планів завершального року п'ятирічки в цілому. Зразки самовідданої праці показують В. Колосюк, К. Худяківська, М. Дячук, М. Витовська, С. Василик, М. Кириченко, О. Сабодило, А. Шалата та багато інших. Василь Мельницький, наприклад, працює в рахунок червня 1981 року, а 143 трудівники підприємства виконали особисті п'ятирічки до Ленінського ювілею.

«Жити, працювати і боротись по-ленінському, по-комуністичному» — це програма для дальшої діяльності підприємства. І рішення партійних зборів стали новим надихаючим стимулом в боротьбі за послідовне виконання рішень XXV з'їзду КПРС.

Р. ДУБИНСЬКА,
голова Івано-Франківського
облвідділу УТОГ.

П'ятий пленум Донецького обласного відділу УТОГ розглянув підсумки роботи обласної організації за 1979-й і завдання на 1980 рік в світлі рішень листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС.

З доповіддю по цьому питанню виступив голова облвідділу М. В. Калиниченко.

Разом з усім радянським народом, сказав він, члени Товариства двічі орденоносної Донеччини зробили вагомий внесок у виконання завдань десятиріччя. В області план чотирьох років п'ятирічки виконано достроково. Понад план реалізовано продукції на 539 тисяч карбованців.

ДВО «Електромагніт» за використання резервів, економії і бережливості матеріальних та енергетичних ресурсів нагороджено дипломом Укрпрофради, ЦК ЛКСМ України, Комітету народного контролю УРСР, редакції газети «Радянська Україна», Держкомітету Ради Міністрів УРСР по телебаченню і радіомовленню.

Найкраще організовано впровадження нової техніки на ДВО «Електромагніт» та Єнакіївсько-

ПОСТАВЛЕНО
ЧІТКІ ЗАВДАННЯ

му УВП. Порівняно з минулим роком значно поліпшилась діяльність підприємств області, зріс технічний рівень виробництва, погнали соціалістичне змагання, зміцніла трудова дисципліна.

У 1979 році успішно виконано заходи, передбачені планом економічного і соціального розвитку Товариства. В соціалістичному змаганні з Ворошиловградським обласним відділом УТОГ Донецький вийшов переможцем.

Більшість міських, міжрайонних відділів виконали контрольні завдання і соціалістичні зобов'язання. Це Краматорський, Макіївський, Жданівський і Донецький міський відділи. Два самодіяльних колективи успішно підтвердили право називатись Народними. Це — ансамбль танцю «Донецькі зорі» та цирковий колектив з Краматорська.

Спортсмени збірних команд обласної спортивної федерації брали участь у всіх республіканських і всесоюзних змаганнях. Добре виступили чемпіони СРСР О. М. Глодіна, В. П. Саєвський, В. М. Крейдунов. В змаганні серед федерацій України Донецький присуджено третє місце.

За звітний період обласний відділ здійснив сім виїздів у сільські райони для вирішення різних питань за місцем проживання.

Разом з тим в роботі обласної організації є ряд суттєвих недоліків. Це плінність кадрів серед глухих на Артємівському УВП, зниження рівня культурно-масової роботи.

Облвідділ розглянув хід виконання розпорядження про посилення контролю за гуртковою і секційною роботою, за витратами

коштів на масові заходи. В результаті перевірки виявлено низьке відвідування, приписки годин, зриви занять у Єнакіївському і Торезькому Будинках культури.

Обласний Будинок культури ще не став центром культурно-виховної, політико-масової роботи, не подає допомоги низовим відділам. Протягом першого кварталу працівники цього культзакладу не відвідали жодного клубу чи Будинку культури в районах.

Не дбають про ідеологічний виховний ефект заходів у Торезькому, Краснолиманському, Докучаївському та Єнакіївському будинках культури.

На закінчення М. В. Калиниченко сказав, що глухі трудівники Донеччини докладають максимум зусиль, щоб достроково виконати завдання десятиріччя і соціалістичні зобов'язання на 1980-й рік.

В обговоренні доповіді взяло участь десять чоловік.

Пленум прийняв розгорнуту постанову.

Б. ТУРКІН.

ВІСТІ З ЗАПОРІЖЖЯ

ТРУДОВЕ ПІДНЕСЕННЯ

Високими трудовими успіхами зустріли Першотравневий члени нашого Товариства м. Запоріжжя. Серед них комуніст Олексій Микитович Чумака. Він — голова первинної організації УТОГ одного з заводів міста, користується великим авторитетом у нечутих. Основна професія Чумака — слюсар, але він чудово освоїв ряд суміжних спеціальностей: коваль, штампувальник, свердлувальник, пресувальник. Олексій Микитович хороший наставник, виховав двадцять молодих робітників. Його нагороджено орденом Леніна, орденом Трудового Червоного Прапора.

З великим ентузіазмом працюють нині вантажники авто-

заводу «Комунар» М. П. Пугренко, О. П. Мягков, слюсар В. Г. Непомнящий, чистильник литьва Г. І. Половинко, слюсар М. Т. Мироненко, робітниця трансформаторного заводу М. Колісник, робітниця УВП О. Коваленко, В. Кузнецов, І. Тимошенко, слюсар моторобудівного заводу В. Фурсенко.

Нещодавно в Будинку культури відбувся вечір вшанування передовиків виробництва, на якому всім згаданим робітникам вручено грамоти і цінні подарунки. Члени Товариства подивилися фільм про О. М. Чумака, знятий любителем кіностудією обласного Будинку культури.

С. МОРДУШЕНКО.

ВНЕСОК РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ

На Запорізькому УВП п'ятирічним планом передбачено впровадити певну кількість раціоналізаторських пропозицій та винаходів з економічним ефектом 80,5 тисячі карбованців. Протягом чотирьох років цей показник не тільки виконано, а й перевищено на 36,2 тисячі карбованців.

Та раціоналізатори на цьому не зупиняються: в рахунок наступної п'ятирічки вже подано п'ять рацпропозицій.

Кращим раціоналізатором на підприємстві вважають начальника відділу технічного контролю Вячеслава Пилиповича Самарського, який тільки в цій п'ятирічці вніс ряд пропозицій від впровадження яких одержано економічний ефект 28,1 тисячі карбованців. Найбільш вагомими є такі його пропозиції: калібровка скоби для реле РПУ-2, пристосування малоенергійного пере-

мотування дротів та інші.

Вже в цьому році В. П. Самарський вніс дві пропозиції, що впроваджені у виробництво. Одна з них призначена для суміщення операцій при штампуванні пластини до реле РПУ-2. Внаслідок цього вивільняється один штамп, підвищується продуктивність праці, економія електроенергії становить 3 тисячі 885 кіловат-годин. Від впровадження другої пропозиції економічний ефект становитиме 4254 карбованців.

Значну допомогу в розвитку раціоналізації та винахідництва подає бюро, яке очолює технолог Марія Іванівна Яшук. Своєю працею раціоналізатори підприємства сприяють достроковому виконанню завдань п'ятирічки.

Л. ПАШИН,
ст. економіст Запорізького
УВП.

Відмінно трудиться на Чернівецькому УВП ударниця комуністичної праці, ветеран виробництва Марія Оксентіївна Телюк. Свій великий практичний досвід вона передає учневі Георгію Бажану, навчає його всіх тонкощів професії. Колектив підприємства обрав Марію Оксентіївну членом групи народного контролю.

На знімку: М. О. Телюк і Г. Бажан.

Фото Г. МІНЬКА.

КОЛИ СПРАВА ДО ДУШІ

Трудове життя члена УТОГ Федора Павловича Куличенка розпочалося дев'ятнадцять років тому в двадцятому цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод».

Робота Федору сподобалась, а з часом прийшла й майстерність. Зараз Ф. Куличенко — спеціаліст високої кваліфікації, керує ланкою столярів. Багатий виробничий досвід і знання він передає юнакам та дівчатам, котрі прийшли працювати на підприємство.

У даний час колектив трудиться під девізом — «Господарювати економічно, бережливо, працювати з високою якістю!» Не випадково тут вибрали цей девіз. До вико-

нання змінних завдань в колективі підходять творчо, шукають найбільш раціонального виконання поставлених завдань.

Тільки протягом минулого року робітники зекономили 15 кубічних метрів лісоматеріалів на суму 480 карбованців.

У соціалістичному змаганні на честь 1 травня ланка Федора Куличенка вийшла в число переможців.

Вже з перших днів завершального року десятиріччя Ф. П. Куличенко трудиться з подвійною енергією, є прикладом у праці для багатьох.

Ф. КАЛАФАТ.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «НАШОГО ЖИТТЯ»

«ДОРОГОЦІННІ ВТРАТИ»

Під таким заголовком у газеті «Наше життя» від 15 березня цього року була надрукована стаття рейдової бригади, в якій піддано критиці недоліки в роботі по зміцненню трудової дисципліни і боротьбі з плінністю кадрів на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик».

Як повідомили редакцію директор об'єднання Г. В. Баранов і секретар парторганізації А. Ф. Макас, рейдовий матеріал обговорено у виробничих колективах. Критику визнано правильною. Адміністрація разом з партійною, профспілковою організаціями, провідним первинної організації УТОГ розробили і здійснюють заходи для виправлення становища. У цехах оформляється наочна

агітація, присвячена зміцненню трудової дисципліни, на прохідних запроваджено чергування інженерно-технічних працівників і журнал реєстрації тих, хто запізнюється на зміну. В цехах і відділах заведені журнали приходу працівників на роботу і відлучок у робочий час.

Вважаючи, що однією з причин низької дисципліни і плінності кадрів є незадовільно організоване громадське харчування і перероб в роботі автотранспорту по підвезенню людей на роботу і з роботи додому, керівники об'єднання вживають відповідних заходів. Так, прискорено ремонт і передбачено відкриття буфету у гуртожитку по вулиці Ювілейній, розширено асортимент страв у

буфеті філіалу об'єднання по вулиці Стовпівій, 19.

Об'єднання одержує робітничі поповнення в основному зі шкіл-інтернатів. З метою кращої профінансування передбачено організацію зустрічей учнів з передовиками виробництва, проведення екскурсій школярів у цехи об'єднання. Більше уваги буде приділено підвищенню кваліфікації молодих робітників шляхом проведення технічного навчання, поліпшення роботи шкіл комуністичної праці та ін.

Питання зміцнення трудової дисципліни взято під постійний контроль громадськими організаціями. Вживаються заходи для поліпшення політико-виховної роботи в колективі.

На трудовому календарі шліфувальника Ужгородського УВП — І. Франтишека Франтишевича Балого вже 1982 рік. Змінні завдання він виконує на 140—160 процентів.

ПЕРШИЙ ЗБІР

Піонерська організація у Сімферопольській школі-інтернаті для глухих дітей була заснована 1934 року. Тоді ж за комсомольською путівкою я стала там старшою піонервожатою.

Розпочинати роботу з нечуваючою армією було важко. Коли я прийшла в школу, мене оточили дівчатка. Деякі з них пов'язали собі червоні галстуки. Ніяких вожатих, загонів, ланок тут не було. Діти навіть не знали значення піонерського галстука.

Я організувала загін до якого ввійшли відмінники навчання, найактивніші в громадському житті учні. Потім створила ще чотири загони. Шкільна піонерська організація налічувала 125 чоловік.

Пригадую перший збір... Біля багаття радісні і щасливі обличчя дітей, в очах—захоплення. Школя-

рам подобалося все: ігри, спортивні змагання, конкурси на кращий танець, краще читання вірша.

Невдовзі в школі з'явилися гуртки: авіамоделльний, драматичний, хореографічний, пантоміми та інші. Шоліта діти їздили в піонерський табір у Євпаторію. Та мирне дитинство перервала війна. Після окупації від школи залишилися руїни. Вчителі і учні, не покладаючи рук, працювали на території інтернату, відбудовували приміщення.

Відтоді минуло багато часу. Я працювала в клубі глухих. Але зі школою довго підтримувала зв'язки. Нині колишні піонерки вже на пенсії. І зустрічаємось з ними тепер у нашому клубі.

Т. КОМРАКОВА,
пенсіонерка.

НАША ПІОНЕРВОЖАТА

Людмила Гакман — піонервожата Чернівецької спецшколи-інтернату № 1 для глухих дітей.

Одинадцятикласники вже звикли, що їхній товариш увесь вільний час проводить з підшефними: допомагає готувати уроки, читає книжки, щось моделює, грає у веселі ігри. Запитаєте у жовтенят і піонерів — за що вони люблять свою піонервожату і вони навперей почнуть розповідати, яка Люда добра, і справедлива, і весела, і терпляча, і як багато вона знає і вміє.

Завдяки її старанням, багато учнів молодших класів поліпшили свої оцінки з багатьох предметів, почали активно відвідувати гуртки, брати участь у художній самодіяльності.

В. ХУДАК,
учень Чернівецької школи-інтернату № 1.

СЕМІНАР ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

«Виховання учнів на прикладах життя і діяльності В. І. Леніна» — такою була тема обласного семінару педагогічних працівників інтернатних установ для дітей з недоліками слуху, що відбувся на базі Миргородської школи-інтернату для слабочуючих. В його роботі взяли участь представники педколективів Полтавської школи для глухих і Гадяцького дошкільного дитбудинку.

Семінар відкрив інспектор Полтавського обласного відділу народної освіти В. Ф. Ярещенко, яка виступила з інструктивною доповіддю по темі семінару.

Учасники семінару заслухали і обговорили доповіді Т. В. Макаренка «Форми і методи виховання молодших школярів на прикладах життя і діяльності В. І. Леніна» і В. В. Чехової «Виховання старшокласників на прикладах життя і діяльності В. І. Леніна».

Зі співдоповідями виступили вихователі з Полтавської школи-інтернату глухих та Гадяцького дитбудинку Г. С. Чабанівська та М. П. Лебединська.

Для учасників семінару проведено відкриті виховні заходи. Цікаво пройшла виховна година в 3 класі. Вихователька Л. В. Циві-

на вдало використала діалогію про В. І. Леніна, грамзаписи улюблених пісень Ілліча. Діти мали можливість послухати голос вождя. Третокласники довго пам'ятатимуть виховну годину «Ми Леніна любимо дуже, він друг і учитель для нас».

Читацька конференція учнів 6—7 класів на тему: «Образ Леніна в радянській поезії», яку провела Р. А. Кириченко, одержала високу оцінку присутніх.

Незабутнє враження справило відкрите заняття літературно-краєзнавчого гуртка «Пошуки і знахідки». Під керівництвом вчительки В. Я. Герасименко гуртківці активно готувалися до заняття, самостійно відшукали потрібний матеріал, художньо оформили рукописний журнал літературно-краєзнавчого гуртка. Кожен член гуртка доповідав про свої знахідки і дослідження: про пам'ятник В. І. Леніну, який переходив у час окупації колгоспники с. Вел. Обухівка, про колгосп імені Леніна, з яким учні школи підтримують шефські зв'язки, допомагають у збиранні врожаю. Діти ґрунтовно, впевнено розповідали про все, що пов'язане з іменем Леніна, про історію рідного краю.

Директор Миргородської школи для слабочуючих О. Я. Герасименко ознайомив учасників семінару з роботою школи, з проблемами, над розв'язанням яких працює педколектив.

Після закінчення семінару гості подивилися концерт художньої самодіяльності. Звучали пісні і вірші про В. І. Леніна, про Комуністичну партію. Велике враження справила на глядачів хореографічна композиція «Тих днів не змовкне слава», присвячена 35-річчю перемоги у Великій Вітчизняній війні. Та особливо сподобався виступ драмгуртківців (керівник М. П. Сітко). Вони показали п'єсу «Постріл ворога», в якій відображено події 1918 р. на заводі Міхельсона.

Ленінська тема систематично використовується в Миргородській школі у всій навчально-виховній роботі. Такий семінар був корисним і повчальним для педагогічних колективів інтернатних установ для дітей з недоліками слуху.

Н. МІЩЕНКО,
вчителька.

м. Миргород,
Полтавської обл.

У ПОЗАУРОЧНИЙ ЧАС

Часто зустрічається з учнями четвертого класу їх піонервожата, дванадцятикласниця Сімферопольської школи-інтернату для глухих дітей Оля Свиридова (перший знімок праворуч). Комсомолка проводить з піонерами бесіди про шкільні справи, знайомить з цікавими книгами.

15 років працює в цій школі вчителька російської мови і літератури Наталія Олександрівна Снітко.

Разом з школярами вона створила кабінет мови та літератури.

На знімку: Н. А. Снітко з десятикласниками готує нові експонати для навчального кабінету.

фото О. Шуста.

Листи в газету

Іллічу присвячено

У Луцькому будинку культури — по-святковому урочисто. Сюди прийшли нечуваючі трудівники на тематичний вечір «Вічно буде Ленінське серце битись в партії грудях». До вечора активісти і працівники культзакладу виготовили стенди «Ленінізм — прапор нашої епохи», «Клянемось так на світі жити, як вождь великий жив, і так же Батьківщині служити, як Ленін їй служив», оформили книжкову виставку «Найлюдяніша людина», альбом «Ленін і тепер живіший всіх живих».

З інтересом слухали присутній виступ І. М. Кравченко. Вона розповіла про життя і діяльність засновника першої в світі соціалістичної держави.

— Ми живемо в такому суспільстві, в якому партія і уряд піклуються про людину, щасливіми ростуть наші діти. І за все це велике спасибі Леніну, — сказала І. М. Кравченко.

Директор Будинку культури М. М. Поєтова назвала прізвища кращих трудівників, які виконали

п'ятирічні завдання. Це — передові робітники Луцького автозаводу І. К. Куну, А. М. Ковальчук, В. К. Мартинюк, В. І. Задорожній, А. С. Данилюк, М. П. Полінко, П. Н. Бобер, швачки-мотористи виробничого об'єднання «Волинь» Г. В. Мартинюк, Н. Я. Корольчук, Н. І. Панасюк.

За активну участь у громадському житті і достоюове виконання особистої п'ятирічки голови первинної організації УТОГ компактної групи об'єднання «Волинь» Г. В. Мартинюк на вечорі було вручено Грамоту і цінний подарунок.

Зі словом-відповіддю виступила Г. В. Мартинюк. Вона сказала, що працюватиме ще краще, щоб гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС.

На закінчення відбувся конкурс читання віршів про Леніна, Батьківщину і Комуністичну партію. Переможців нагороджено подарунками.

Н. ТРОЯН.

м. Луцьк,
Волинської обл.

Ударна вахта триває

Понад 60 передових робітників ударників комуністичної праці зібралися в Севастопольському клубі глухих на урочистий вечір, присвячений Ленінському ювілею. Вони прийшли сюди, щоб рапортувати про виконання особистих соціалістичних зобов'язань, взяти до знаменної дати.

Ударно, по-ленінському трудилися члени Товариства: швачка І. Кузіна, малярі І. Пашаніна та Н. Кашаріна, робітники О. Кисельов та І. Петров. На їх виробничому календарі — вересень 1981 року.

Не відстає від ветеранів і молоді. Виконали п'ятирічку до ювілею вождя революції слюсарі-судноремонтники С. Піпніков, подружжя Віра та Сергій Маньки, модельник взуттєвої фабрики Л. Крамаренко та багато інших.

Переможцям соціалістичного змагання вручили почесні грамоти, квіти і пам'ятні подарунки. У відповідь робітники заповнили присутніх, що темп ударної ленінської вахти не знижуватиметься, показники, яких досягнуто, не межа їхніх можливостей.

В. ЛИСИЦІН.

Вшановано переможців

Червону стрічку «Переможець» пов'язують доярці радгоспу імені Богдана Хмельницького Марії Луці. 20 років життя присвятила вона своїй важкій, але необхідній роботі, сотні тонн молока надоїли її руки за цей час. Тільки за лютий і березень передова доярка, включившись у змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження Леніна, одержала від кожної корови по 4 центнери молока. Їй присвятила пісню «Я люблю свою землю» активіст клубу Ніна Опанасенко.

Віршами почалася розповідь про голову виробничої первинної організації УТОГ об'єднання «Свема» — слюсаря-наладчика Вячеслава Бурлакова, який з честю ви-

конав підвищені соціалістичні зобов'язання, взяті до ювілею вождя.

Багато теплих слів було сказано на адресу ветерана праці О. Якубенка. Досвідчений наставник молоді запалоє її вміням по-справжньому трудитися і активно відпочивати.

Вечір вшанування правофлангових Ленінської ударної вахти — кращих робітників і колгоспників членів УТОГ — під левізом «Тобі, Ілліч, наш рапорт трудовий», що проходив у Шосткинському клубі глухих, закінчився концертом піонерів підшефної школи міста.

А. ПАЛЮХ.

Сумська обл.

Уклін вам, ветерани

Тридцять п'ять мирна весна сяє над нашою країною. Але ніколи не забувають ветерани свою бойову юність, яка минула в роки Великої Вітчизняної війни.

Більше двадцяти років працює в Українському товаристві глухих Семен Павлович Кисельов. Всі нечуваючі Хмельниччини знають його як енергійного і чуйного керівника обласного відділу. В 16 років він пішов на фронт. Брав участь в обороні Ленінграда, у визволен-

ні Польщі, Чехословаччини, штурмував Берлін.

Поруч з С. П. Кисельовим працюють інструктори обласного Іван Васильович Лабоскін, Трохим Іванович Гемба — колишні офіцери танкових військ, які у кровопролитних боях здобули свободу для народу.

Низько вклоняємося вам, ветерани.

Г. ФАРИНЮК,
директор Хмельницького будинку культури.

СЛІДАМИ НЕОПУБЛІКОВАНИХ ЛИСТІВ

ПОБУТОВІ УМОВИ ПОЛІПШЕНО

Вихованці міського професійно-технічного училища № 37, що в м. Красний Луч Ворошиловградської області, в листі до редакції «Наше життя» скаржились на недостатню турботу керівників училища про умови життя і навчання учнів.

Як повідомив редакцію заступник голови Державного комітету УРСР по професійно-технічній освіті тов. Колосовський Л. М., скарга вихованців профтехучилища перевірена на місці. Наведені факти підтвердились. Так, у кімнатах двоповерхового гуртожитку взимку буває холодно, мають місце перебої з постачанням води, досі не було кімнати гігієни дівчат. В меню їдальні училища недостатній асортимент молочних страв.

Виявлено недоліки і у виховній роботі.

За результатами перевірки проведено збори учнів і викладачів. Вжито конкретних заходів для усунення недоліків: обладнано кімнату гігієни дівчат, встановлено запасні ємкості для води, титани для її підігріву і т. д.

Керівникам училища вказано на недопустимість подібних упущень у їх діяльності. Держкомітет взяв училище під контроль.

ПРО ПОДВИГ МАЛОЗЕМЕЛЬЦІВ

Напередодні святкування 35-ї річниці з Дня Перемоги Радянського народу у Великій Вітчизняній війні в Житомирському будинку культури УТОГ відбувся тематичний літературний вечір, присвячений читанню книги Л. І. Брежнєва «Мала земля».

Присутні з великою увагою прослухали хвилюючу розповідь ветерана війни, учасника боїв на Малій землі, колишнього начальника артилерійського

забезпечення боеприпасами 176-го, а потім 129-го артилерійського полку, нині майора у відставці Івана Павловича Павлова.

Він розповів про масовий героїзм солдатів і офіцерів у Великій Вітчизняній війні, про подвиг малоземельців.

Потім учасники художньої самодіяльності здійснили постановку за уривком з книги «Мала земля».

І. ТОЛОЧКО.

УРОК ПАМ'ЯТІ

Вічні вогні горять у парках великих міст і на головних площах. У малих містах і селах їх немає, але пам'ять від цього не слабшає... І в моєму маленькому селі у межиріччі Волги і Оки, де лише сотня будинків, немає Вічного вогню, але в самому центрі села серед високих тополь стоїть обеліск і сільським ковалем викарбувані на ньому імена 87 чоловік — стільки їх не повернулось з війни. Мої земляки зберігають пам'ять про них, не в'януть квіти біля підніжжя обеліска, і в День Перемоги жителі села приходять сюди, щоб знову вклонитись тим, хто їх захистив, зберіг для них чисте небо. Пам'ять, вона всюди одна...

І у Вінницькій вечірній середній школі для глухих напередодні 35-річчя Перемоги зібрались учасники війни — працівники Вінницького УВП, викладачі і учні школи. Незвично суворі і урочисті ветерани, і на їх цивільних піджаках новим світлом виблискують бойові ордени і медалі, і незвично думати про них: майор Шапеев, капітан Софіїв, лейтенант... Адже ми знаємо їх як просто людей, але сьогодні час зрушився в минуле, в далекий 1945 рік, і тому вони — офіцери і рядові, і природний блиск бойових нагород на їх піджаках. І люди з особливим почуттям слухають розповіді колишніх воїнів, вихователя гуртожитку Ю. В. Найдорфа, нормувальника УВП І. С. Шапеева, викладача школи Ф. Ф. Громова про той далекий для ба-

гатьох юних всенародний подвиг. У світлого цього свята гіркий присмак, і ветерани війни 9 Травня і торжествують, і сумують. Можливо, найточніше сказала про їхні почуття поетеса-москвичка Ніна Новосельнова, що втратила слух на війні.

Ми все делили: от сухарных корок
До отдыха в махорочном дыму,
Но под фанерной звездочкой

Ему навек остался одному.
А я, как прежде, братски,

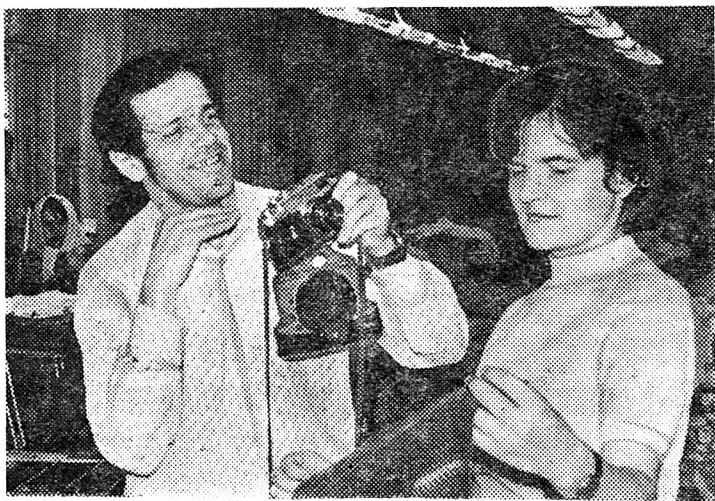
С ним все дело, доверие храня,
Ему — пригорок и посмертно
слава,

А тот осколок — в сердце у меня.
Ветерани, учасники війни в час, коли на їх честь звучать проникливі слова подяки і учні читають «Землянку» А. Суркова і «Вставай, страна огромная, вставай на смертний бой!», пригадують кожний своє, і кожний згадає тих, хто в тяжкі роки був поруч і хто залишився там навічно, у своїй і чужій землі... Нелегке це свято, нелегка пам'ять, але як вона потрібна!..

І за вечір, який став воістину уроком пам'яті, його учасники вдячні колективу школи і учбово-виробничого підприємства, зокрема вчителям Л. Д. Подоляк, М. А. Савроцькій, учням старших класів — В. Крикливий, С. Балаюку, П. Аркуш, Н. Нагорній, Т. Рильській та іншим.

М. НИРОВ.

м. Вінниця.

Багато цікавих фотомонтажів про трудівників підприємства зробив учасник аматорської кінотудії Будинку культури глухих, ударник комуністичної праці Івано-Франківського УВП Юлій Федорчук. Ось і зараз він знімає переможця соціалістичного змагання, запускарня підприємства, громадську активістку комсомолу Галину Кочмар.

Фото М. ІОСИПЕНКА.

КАФЕДРА «ЗДОРОВ'Я»

ЛІКУЄ ШТУЧНИЙ МІКРОКЛІМАТ

У соляних шахт, природний мікроклімат яких сприяє одужанню астматиків, з'явився гідний конкурент — іонотрон.

Це камера, в якій з допомогою спеціальних пристроїв створюються лікувальні, так звані високочастотні, аерозолі і підвищена іонізація повітря при оптимальній для хворих температурі і вологості. Штучне середовище, «рецепт» якого розробив колектив Ужгородського філіалу Одеського науково-дослідного інституту курортології, успішно витримало перші випробування. Курс лікування в іонотронах уже пройшло близько ти-

сячі хворих на інфекційно-алергічну форму бронхіальної астми.

— Спостереження за пацієнтами нашої консультаційної поліклініки, — розповів кореспонденту РАТАУ директор філіалу професор М. Д. Торохтін, — підтвердили, що лікування в умовах штучного мікроклімату не поступається за ефектом, досягнутим у республіканській алергологічній лікарні, «палати» якої розташовані у виробках соляних шахт. До того ж іонотрон більш економічний, оскільки працює на поверхні і тому не потребує тих великих коштів, які необхідні для обладнання і утримання підземних відділень.

15 років тому Валентина Сіренко прийшла в Ялтинське виробниче об'єднання «Таврія» і почала працювати складальницею картонажних виробів. Відмінно справлялася дівчина з виробничими завданнями, але часто з неприхованою, щирою заздрістю зазирала

НЕСПОКІЙНА ВДАЧА

лася на витончену роботу майстрів-різьбярів сусіднього цеху. Минув ще деякий час і Валентина вирішила стати різьбярем.

Костянтин Алексеев, молодий, але досвідчений наставник попередив дівчину, щоб не поспішала, ще раз обдумала своє рішення, адже буде важко. Не побоялася Сіренко ні труднощів, ні втрат у заробітку.

Нелегко було оволодіти професією різьбяр: не слухався інструмент, не піддавався здавальному деревину. Але через кілька місяців, завдяки старанності і наполегливості, до Валентини прийшли перші успіхи. А трохи згодом Сіренко виявила неабиякий талант у різьбярській справі — висококваліфікована майстриня стінних плакатів перевершила свого наставника, а її продукція засвідчила високий художній смак.

Нова спеціальність, що вимагала творчого пошуку в буденній, здавалося б, звичайній роботі, захопила Валентину. Товариші обрали її бригадиром.

На дільниці обклеювання сувенірних шкатулок головна вимога якості — чисте і щільне припасування оксамитового паперу до деревини. Валентина Сіренко навчилася справлятися з цією вимогою бездоганно. І ніби клей той самий, і матеріали, дивувалися всі, а в неї виходить так красиво — замилуєшся.

Коли об'єднання почало освоювати нову продукцію, Валентина першою перейшла на нову ділянку роботи. Всі знали — там, де нове, де труднощі — Валентина попереду. І знову успіхи не забарилися: оригінальні прозорі оброчки, зроблені майстром Валентиною Сіренко, задовольняють смак найвимогливішого покупця.

На запитання, що спонукало Валентину оволодіти багатьма професіями, вона відповіла:

— Наша «Таврія» випускає сувеніри, галантерейні вироби, дитячі іграшки. Ця різноманітна продукція вимагає висококваліфікованих майстрів багатьох професій. Всім робітникам, на мою думку, варто мати кілька спеціальностей, крім основної, адже взаємозаміна забезпечує безперервну роботу цеху, підприємства в цілому. Я не чекатиму — є зараз певна робота, чи ні, а робитиму те, що потрібно цеху і «Таврії». Нікому з нас не завадить мати ще одну професію.

Таким високим усвідомленням свого робітничого обов'язку прознятий кожен робочий день, вся трудова діяльність Валентини Сіренко.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

ЧЕМПІОН СРСР — САЛОВ

Дев'ятий Всесоюзний шаховий турнір серед глухих, що проходив у м. Рязі, завершився.

Головна боротьба, як і передбачалося, розгорнулася між грізною четвіркою майстрів — Саловим, Красновим, Зуєвим і торішим чемпіоном Бабахановим. Ніхто не сумнівався, що звання чемпіона завоює один з названих претендентів, але, насамперед, перевага надавалася Бабаханову. Несподівані поразки, що були завдані экс-чемпіону Зуєвим і Поповим, відкинули Бабаханова на

четверте місце, а сходинки п'єдесталу пошани розподілилися так: перше місце зайняв С. Салов (Москва), 16 очок, друге місце — В. Краснов (Ленінград), 15,5 очок, третє місце — Ю. Зуєв (Київ), 14,5 очка.

Українські спортсмени М. Глуценко з Дніпропетровська, харків'янин В. Попов, П. Васильович із Запоріжжя посіли відповідно п'яте, шосте і тринадцяте місце.

З. ЮР'ЄВ.

На території Ужгородської школи-інтернату № 1 обладнано спортивний комплекс. Тут є де тренуватися і проводити спортивні змагання.
На знімку: (зліва направо) Василь Фозекош, Василь Морина, Володимир Куля і Василь Пушконі перед тренуванням.

Фото П. МІНЬКА.

І ПОСІЛИ ШОСТЕ МІСЦЕ

Недавно в м. Керчі, в басейні «Садко», завершилися всесоюзні особисто-командні змагання з плавання серед нечуючих спортсменів.

У результаті напружених триденних змагань командні місця серед добровільних спортивних товариств профспілок розподілилися так: перше місце — «Труд» (Москва), 3070 очок, друге — «Спартак» (РРФСР), 2849 очок, третє — «Спартак» (Узб. РСР), 2539 очок, четверте — «Даугава» (Латвія), 2207 очок, п'яте — «Жальгіріс» (Литва), 1033 очка, шосте — «Спартак» (УРСР), 849 очок, сьоме — «Спартак» (БРСР), 393 очка і восьме — «Молдова» (Кишинів), 125 очок.

Невдалий виступ збірної нашої республіки, яка задовольнилася лише шостим місцем, частково пояснюється тим, що команда вперше взяла участь у таких відпові-

дальних змаганнях і в її складі не виступали жінки.

В особистому заліку вдало виступив з окремих видів першорядник Андрій Гаваза. Так, у запливі на 200 метрів вільним стилем він показав найкращий результат 2,07 секунди, 100-метрову дистанцію на спині — проплив за 1,048 секунди, а в комплексному плаванні на 200 метрів показав результат 2,228 секунди. З цими показниками здібний спортсмен став недосяжним в особистому заліку.

На дистанції 100 метрів брасом третьорядник Володимир Гаваза був сьомим, а Сергій Матвієнко — дванадцятим. Невдало виступила наша команда в чоловічій комбінованій естафеті 4×100, де українські плавці посіли п'яте місце. Це ж місце вони втримали у естафеті 4×100 вільним стилем.

І. ЩЕРБАНЮК.

З БЛОКНОТА РЕПОРТЕРА

ПО СЛІДУ ЙДЕ ЛЮКС

Цього дня Туман супроводив із Здолбунова у Львів... залізничний состав, навантажений легковими автомобілями. Спочатку чотириногий сторож по-хазайськи пробігав по вагонних платформах, попереджувальним риком відлякуючи цікавих. А коли поїзд рушив, пес улігся на одній з площадок, спокійно поглядаючи на новенькі «Жигулі».

Однак після прибуття составу в обласний центр раптом виявилось, що на деяких машинах зняті запасні колеса... Значить, собака цього разу схибив? Але ні, дресирувальник доводив, що Туман не міг «прогавити» крадіжку...

І дальший хід подій знову підтвердив, що така впевненість має вагомі підстави. Працівники кримінального розшуку швидко встановили, що колеса були зняті ще до того, як на свій незвичайний пост заступив чотириногий сторож. Інший собака — Люкс, який пішов по сліду злодіїв, невдовзі знайшов їх.

Надійні чотириногі сторожі, які повністю взяли на себе охорону составів на всій лінії Львів—Здолбунів, виховані у львівському клубі службового собаківництва. Тут

готують до аналогічної служби німецьких і шотландських вівчарок, французьких бульдогів, чорних тер'єрів, ньюфаундлендів, різеншнауцерів...

Деякі «вихованці» клубу вже мають багато нагород, особливі заслуги. Так, на рахунку німецької вівчарки на кличку Тисса є затримані злочинці, знайдені документи і навіть... ключі від сейфів!

Підготовка вірних помічників залізничників, геологів, прикордонників починається і закінчується на дресирувальному майданчику клубу. Тут можна побачити справжні чудеса. Такса, зростом з дитячий стілець, перепливе... двометрової висоти паркан! Забавні шпіці «рахують», відгадують карти. Навіть прості дворяни — і ті показують клас вички.

Клуб службового собаківництва організував кілька своїх філіалів і в інших містах області — Стрий, Дрогобичі. Невдовзі відкриється ще один філіал — у Червонограді.

С. САНДРАЧУК.

м. Львів.

Редактор П. БУЛАТОВ.